

nobis est cum corpore Christi, ex qua pabulum vitae aeterne haurimus. Signa igitur visibilia sunt instituta, vt excitent et confirmant fidem de re inuisi-[62:]bili et coelesti. Quae vero de reuerentia declamitant, sciant explosa esse seuerissimo mandato Dei, qui vetat aliquem cultum instituere propria autoritate. Hoc si nobis non obstaret, mallemus retinere missam pontificiam, quae multo augstior pompa et etiam ad excitandam reuerentiam magis idonea est, sed mentem oportet regi verbo Dei et fidem niti beneficio mediatoris, qui vult coli in spiritu et veritate.¹⁹⁵

His ita constitutis, cum vsus manducati corporis nullus sit, quaelibet autem res habeat suam denominationem a fine, manifestum est Christum hac ratione non esse praesentem propter hominem, quia tamen pani accidit ille substantialis respectus, videlicet quod cum pane adest verum corpus, reuera mutatio quaedam pani accidit et ita propter panem, non propter hominem Christus praesens est. Quare non pontificios, sed istam cateruam haec aurea regula, quam Lutherus etiam probauit, respicit. Pontificis substantia panis euanuit et Christus adest, vt ibi fiat oblatio. Quod vero communiter excipiunt omnes huic sacramento inesse praerogatiuam, hoc ostendant, quia, si haec assuitur praerogatiua, iam non est sacramentum, sed singulare numen, quod nunquam euinent. Adest Filius Dei sacramentis, vt in ministerio et quod ad effectum attinet, in baptismo et coena similiter adest, sed modus ex diuersitate symbolorum vtcumque discerni potest sicut supra dictum est. Neglecta vero praesentia sacramentali et praesentia efficacie velle statuere praesentiam essentiale vel vniōnem essentiae humanae cum pane est euertere sacramentum et constituere rem toto genere a natura sacramentorum differentem.

Cogitent illi, qui sunt attenti, sacramenta esse visibilia signa beneficiorum, quae offeruntur in promissione euangelij. Non igitur in hoc sacramento alia praesentia vel alia manducatio corporis Christi instituitur quam ea, quae docetur in euangeliō, quod nusquam sancit manducationem realis corporis. Haec igitur prima nostra esto ratio sumpta a mente Christi insti-[63:]tuenter.

hunc ritum et a ratione formalī sacramenti, quae certe in omnibus, qui non sunt fascinati incommodis opinionibus, potentissima est.

II. Plane euertit haec interpretatio doctrinam de veritate naturae humanae in Christo, quam vetus ecclesia longo et acerimo bello contra Eutychen explicauit et confirmauit. Sicut enim teste ipso Luthero damnatus est Eutyches, non quod Christum adhuc negaret esse hominem, sed quod ipsi necessarias proprietates corporis adimeret et ita, vt ipsius Lutheri verba retineam, rudit esset, vt non posset ducere hoc argumentum: Tollens proprietates tollit natūram.¹⁹⁶ Ita profecto similis est nostrorum aduersatorum vel inscītia vel temeritas. „Panis est verum corpus vel essentiale corpus Christi“, aiunt. Oramus igitur illos, vt vnicam proprietatem corporis ostendant. Dicunt habet carnem

¹⁹⁵ Vgl. Joh 4,24.

¹⁹⁶ Diese Regel konnte im schriftlichen Werk Martin Luthers nicht verifiziert werden.